

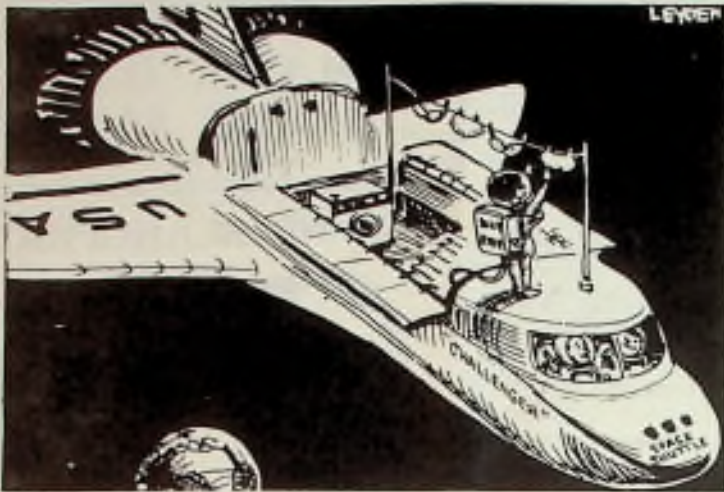

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

No. 10., Vol. 18., 15. října–October 15th, 1984.

"Sally's OK. She's just hanging out her smalls"

Daily News

PAPEŽ NESMÍ DO SSSR

Papež Jan Pavel II. vyslovil ve Vatikánu veřejné své politování, že mu nebylo dovoleno cestovat do Sovětského svazu. Chce se totiž zúčastnit v Litvě závěrečných oslav 500. výročí úmrtí svatého Kasimíra, ochránce Litvy. – Biskupové baltické sovětské republiky Litvy pozvali na tyto oslavy papeže již v dubnu 1983 – byl dohodnut termín cesty na 26. srpna 1984.

Je to poprvé, kdy papež veřejně oznámil, že jeho plánovaná cesta se neuskutečnila vzhledem k odporu státních úřadů. Sovětské úřady nedovolily ani vatikánskému kardinálu-státnímu tajemníkovi Cassarolimu přijet do Litvy na tyto oslavy. – Asi 80 procent Litevců – to je 2,5 milionů – jsou věřící katolíci. Pro své náboženské přesvědčení jsou z části vystavováni represím sovětských úřadů.

MOSKVA DEMENTUJE

Všechny zprávy ve svobodném světě o špatném zdravotním stavu generálního tajemníka sovětské komunistické strany Konstantina Černěnka byly v Moskvě označeny za „žváby“. A přitom se mohl dosud každý, kdo má televizi, přesvědčit při každé příležitosti, jak špatně na tom Černěnko opravdu je! – Jenže to neplatí pro pány v Kremli. U Andropova tomu bylo rovněž tak: až do jeho smrti pánové zapírali a tvrdili, že všechno je v nejlepšímu pořádku a nanejvýš přiznali, že Andropov má chřipku...

● Otto Jelinek, a former world champion figure skater, is Minister of State for Fitness and Amateur Sport. Mr. Jelinek, 44, is an immigrant from Czechoslovakia and a former businessman first elected to the Commons in 1972.

VOA Interviews Alexander Solzhenitsyn

"And so, all these years, without let up, I simply don't do anything else in the West, except for the short speeches I have made. I don't go anywhere, I don't see anyone. I just stay here working on my material and writing my novel."

These words of celebrated — and famously press-shy — Russian novelist Alexander Solzhenitsyn came during one of the rare intervals when he took a little time away from his monumental writing labors. He did so in order to speak to what would be, in a harmonious world, his primary readership — the Russian populace — through an exclusive series of interviews and readings that the Voice of America broadcast to the Soviet Union in August. Conducted by the chief of VOA's Russian Service, Mark Pomar, the interviews took place in the intimate setting of Solzhenitsyn's home in rural Vermont, where the novelist has lived since the early days of his exile from his native land.

"It was a rather overwhelming experience to speak to this great man of Russian

letters," Pomar reports. "But he was very hospitable, receiving us [Pomar was accompanied by VOA engineer Bob Cole] warmly into his home. He works in the midst of a great library of archival material that he has been collecting for years about the era of and just before the 1917 Revolution. It consists of memoirs and articles by what is now a disappearing generation — those people who lived through that period."

Solzhenitsyn told Pomar: "When I arrived in the West, an enormous amount of literature opened up for me — an abundance of emigre literature. I appealed to the old emigration to write memoirs about the revolution — those who had not yet written them. The All-Russian Library of Memoirs was able to collect almost 500 memoirs. When you read them you have the impression that you are living at that time, talking with the participants of those events, although some of them have already died. Then, here in the excellent libraries of the United States (and the reason I came here), in these excellent libraries are the richest archives on Russian history."

Solzhenitsyn has used this unique resource in composing his multi-volume novel, *The Red Wheel*, which is about, in his own words, "the fate of Russia in the revolution." Conceived by Solzhenitsyn when he was in his first year of college, the epic only started to appear (as the first volume, *August 1914*) in the late 1970s — long after he had established himself, through such profound works as *One Day in the Life of Ivan Denisovich* and *The First Circle*, as the 20th century's heir to the great tradition of Russian fiction.

Solzhenitsyn allotted most of his VOA air time to reading from this work in progress, providing, as Pomar puts it, "a unique opportunity in international broadcasting. That Solzhenitsyn himself is reading from *The Red Wheel* is a special boon, for he lovingly re-creates his own work. Listening to his reading is an aesthetic experience akin to hearing a great musician performing his own composition. Nuances of tone, style, and emphasis become part of a definitive understanding of the work and its author. No doubt literary scholars and future biographers of Solzhenitsyn will want to listen to these tapes and to his remarks about the novel. But VOA listeners in the Soviet Union have had that opportunity first."

Svaz čs. svobodných sportovců v zahraničí gratuloval Alexi Baumanovi

Náš Kanadčan čs. původu na olympiádě v plaveckém závodě ve volném stylu na 400 metrů, 20-letý Alex Bauman dosáhl světového rekordu a zlatou! Jeho maminka Věra Baumanová patří ve 40. letech k plaveckým přebornicím v Československu — jeho tatínek československý exulant a jeho bratr už nejsou na živu. Jsme hrdí na tebe, Alexi!

ZP

**DOBROČINNÝ
BAZÁR DÁMSKÉHO
ODBORU
LAKESHORE INN**

(severo západní roh Windermere a Lakeshore)

NEDĚLE,

4. LISTOPADU 1984

od 12:00 do 6:00 hod. večer

Praha v létě 1945: Triumfální pochod čs. západních letců. Vedl jej plk. gšt. Karel Náprstek, dnes žijící jako exulant v Anglii.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY

IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na: "KANADSKÉ LISTY", Box 520, Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00

Zámorí loď ... \$ 12:00

Zámorí letecky ... \$ 16:00

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

DR. A. KRONDL - "70".

Dne 5. září se v Torontu dožil "70" prof. Dr. Antonín Krondl, předseda torontské odbočky Společnosti pro vědy a umění a vynikající lékař, specialisující se na trávici a tropické choroby.

Dr. Krondl se narodil v Brně, kde jeho otec byl chirurgem a kde jeho dědeček zanechal významnou stopu jako zakladatel české stenografie. Dr. Krondl promoval na lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze těsně před 2. válkou světovou a později se stal primářem v Litoměřicích a v Ústí nad Labem. V letech 1954 až 1968 byl vedoucím výzkumné skupiny Ústavu výživy. Po příchodu do Toronta se stal asistentem profesorem na Torontské univerzitě a současně si založil soukromou praxi.

V krajaňském životě zastával řadu funkcí - předsedu loveckého spolku, člen emigrační komise Čs. sdružení a od r. 1982 předseda odbočky SVU v Torontě.

K jmenování i narozeninám srdečně blahopřejeme. Josef Čermák.

/Pro úplnost uvádíme adresu ordinace MUDr. A. Krondla: Beach Mall, 1971 Queen St. East, Toronto, Ont. M4L 1H9, 699-8003.

Kdysi minil Dvořák: »Ta Amerika je skutečně báječná země!«

»Proč tak soudíte, mistře,« tázali se jej.

»Inu, na konservatoři, kde jsem v Americe vyučoval, měl jsem žáka, který ne a ne vzít správný tón. Tak jsem se konečně rozhněval, vzal jsem mu smyčec z ruky a klepl jsem ho jím přes prsty. Smyčec se přerazil. Příštího dne přišla matka onoho žáka, a že ten smyčec zaplatím. Já na to: »Paničko, nezaplatím!« — A ona: »Zaplatíte jej!«

»A víte, co jsem udělal?«

Posluchači očekávali s napětím.

»Já ten smyčec zaplatil!« dopověděl Dvořák.

»Inu, povídám, báječná země!«

Pražské uzenářství

638 Queen St. West
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík

Tel.: 364-1787

Revizor v tramvaji: »Tohle? Na téhle fotografii v legitimaci, to že jste vy?«

»Inu jo, já jsem boxer a věra jsem měl zápas v Lucerně.«

Učitel: »Kdo porazil Filištiny, Kohoutku?«

Kohoutek: »Tatínek mi sebral,

LIDÉ MEZI NÁMI

Jubilantka se svým manželem Gustavem, který zemřel dne 24. června 1984.

Dne 12. listopadu 1984 oslaví své 85. narozeniny paní Lída Přístupová, rozená Kvasničková. Pochází z Roštína na Moravě, odkud odešla v roce 1927, aby následovala svého muže Gustu do Kanady. Gustav Přístupa byl oddaným vlastencem, neúnavným organizátorem a obětavým krajanem.

Jen málo lidí ví, že paní Lída Přístupová - po boku svého činnorodého muže sama se angažovala v mnoha dobročinných akcích a věnovala nespočetné hodiny pro dobro krajanů - Čechů a Slováků. Byla neodmyslitelnou postavou v pozadí činnosti všech složek krajaňského hnutí. Je dodnes v její povaze být skromnou a nevystavovat na odiv své zásluhy, přestože by se o jejím životě dala napsat kniha.

Začátky v Kanadě nebyly lehké, zvláště v 30. letech za Deprese. Díky tomu, že paní Lída byla příčinnivá žena a výborná hospodyně, podařilo se jí i za těžkých dob vytvořit šťastný domov a vychovat v lásce tři děti - Gustu, Mirku a Lídu. Všem nově příchozím imigrantům vždy obětavě pomáhala, neváhala poskytnout přístřeší, jídlo, šatstvo, pomoc či radu.

Za války ženy z Dámského odboru posílaly balíčky s cigaretami a povzbuzující dopisy čs. vojákům bojujícím na různých frontách. Paní Přístupová a její dcera Lída věnovaly speciální pozornost letcům, neboť Gusta i Mirek sloužili u letectva. Když byli čs. letci sestřeleni a upadli do zajetí, posílaly jim ženy z Dámského odboru prostřednictvím Červ. kříže balíčky s šatstvem, jídlem a cigaretami. Obě mají dodnes schované dopisy vojáků vyjadřující vděčnost a uznání za jejich morální podporu.

Paní Lída Přístupová vždy podporovala svého muže v jeho velkorysých plánech a je hrdá na to, že založil Masaryk Hall a Masaryk Town. Dovede vyprávět hodiny o tom, co její milovaný muž vykonával a opomíná to, že bez jejího tichého souhlasu a obětavé podpory by tolik věcí asi neuskutečnil. Bylo pro ni těžkou ranou, když letos v červnu její Gusta odešel na věčnost. Vzpomíná na něj a na bohatý a plný život, který spolu prožili.

Paní Lidka je statečná a hodná žena, která je příkladem svým dětem, vnukům, pravnukům i přátelům. Velmi si jí vážíme a přejeme jí do dalších let mnoho zdraví, energie a pohody!

Alena a Mirek Petrů

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon, jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky, odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

UPŘÍMNĚ BLAHOPŘÁNÍ

OTA HORA - 75 ?

Je nesporně jedním z nejmladších pětasedmdesátníků na světě.. Pořád plný energie a přímo neudolatelné bojovnosti ve sporu s jeho starým protivníkem-komunismem.

Narodil se dne 26. listopadu 1909 v Golčově Jeníkově, maturoval na obchodní akademii v Praze XIV a absolvoval národohospodářské kurzy na Karlově univerzitě. Napsal řadu sociálně-politických studií a svoje zážitky z cest popsal v řadě knih: "Rusko při práci", "Mladá Jugoslávie", "Švédsko volá". Pracoval v protinacistickém odboji a po válce byl dekorován prezidentem Benešem za zásluhy. Jeho hlavní boj nastal až po válce. Patřil nesporně /v partnerství s poslancem Aloisem Čížkem/ mezi nejstatečnější a nejnebezpečnější protivníky komunismu, nejen jako poslanec, ale také jako předseda mládeže národně-socialistické strany. Jeho projevy v čs. parlamentě mu vynesly zcela mimořádnou nenávisť komunistů. Svůj zápas popsal ve svých pamětech "Svědectví o puči", v knize, která by si zasloužila co největšího rozšíření ve všech jazycích. Po komunistickém puči v únoru 1948 uprchl do západního Německa a usadil se se svou rodinou v Ottawě v Kanadě, kde pracoval napřed jako dělník, potom studoval na Carleton univerzitě a na univerzitě v Torontě. Stal se finančním ředitelem továrny EMI a nakonec finančním administrátorem ve fed. ministerstvu energie, dolů a zdrojů v Ottawě, kde působil až do svého penzionování v r. 1974.

Jeho exulantská práce je velká a mnohostranná: Rada svobodného Československa, Československé sdružení v Kanadě /jehož je čestným předsedou/, Sokol atd. atd. Založil řadu etnických organizací, prosazoval úzkou spolupráci s polským exilem, píše do kanadských novin - a ovšem do krajaňských - a zasloužil se zcela mimořádně o informování kanadských veřejných činitelů o komunistickém nebezpečí.

Děším se, že o něm napíšete podrobnou studii na oslavu jeho devadesátých narozenin, jímž se nepochybně dožije svého a ve svém Československu.

Josef Čermák.

kultura

Josef Škvorecký - 60

Dne 27. září t.r. se v Torontě dožil šedesátý jeden z nejpřednějších moderních českých spisovatelů, profesor anglické literatury na Torontské univerzitě, častý host na kanadské televizi a radiu, dr. Josef Škvorecký.

Mezi jeho díla, z nichž většina byla přeložena do celé řady jiných jazyků a mimořádně příznivě posouzena světovou kritikou, patří: "Zbabělci", "Tankový prapor", "Mirákl", "Inženýr lidských duší", "Prima sezona" a poslední dílo, zachycující Dvořákův život v Americe.

Profesor Škvorecký se rovněž účastní krajské práce a dokonce napsal pro Nové Divadlo v Torontě hru "Host do domu" /a jestli ji pro Nové Divadlo nenapsal, pak by to v každém případě tímto souborem, a to velmi úspěšně, provedena./

Jak zřejmo, Josef Škvorecký dělá spoustu hezkých a užitečných věcí. Dokonce slyším, že je dost užitečný i

v domácnosti. Jenom ten tenis! Jakmile se dr. Škvorecký objeví s raketou na tenisovém hřišti, zmocní se vesmíru nějaká záludná a hašteřivá síla a hraje si s nezřízenou zlomyslností s míčkem, prostorem, světovými stranami a Josefem Škvoreckým. Ale to mu snad odpustíme.

Přejeme mu hodně let a ještě hodně pěkných knížek.

Josef Čermák.

ČESKÉ DIVADLO JÁRY THE CIMRMANA

ANEŽ DIVADLO TROCHU JINAK ..

To, co dělá člověk s potěšením, dělá také rád. Právě se: "Co Čech, to muzikant", ale co humor? Dne 14. října t.r. rozesmálo divadlo Járy the Cimrmana torontské občanstvo.. "Je to tady", řekl návštěvník tohoto představení, a dodal: "Ale co dál?" Zatím: "Dlouhý, široký a krátkozraký" dne 18. listopadu t.r. ve 20 hod. v Limelight Theatre, 2026 Yonge St., Toronto. A dál.. Rezervace a informace: /416/236-2912. Pokud je zájem o uvedení hry v místě Vašeho bydliště, je možno se obrátit na adresu: Pavel Makovec, 211-4075 Old Dundas St., Toronto, Ont. M6S 2R7, Canada. Tel /416/ 763-6494.

Ukázka ze hry:

A když jsme u divadla:

Stratfordský festival pokračuje až do 27. října t.r. Náš obrázek je ze hry "Waiting for Godot" od Samuela Becketta - před časem jsme zhřešili a uvedli omylem jiného autora.. Zleva: Brian Bedford jako Vladimír a Edward Atienza jako Estragon. Hru řídí Leon Rubin.

Umělec při práci Bude vás zajímat

Akademický sochař František Vondřejš, rodák z Humpolce, si v Kanadě získal svými díly velký respekt a uznání. Na našem obrázku tvoří hlavu půvabné kanadské baletky Veroniky Tenantové. Mistr Vondřejš se bude podílet na uskutečnění památníku padlým čs. letcům 2. světové války. Obrázek nám zapůjčil M. Petrů.

V Calgary působí tenista Jarda Pazdera. --Paní Zdenka Macková, manželka obětavého krajského pracovníka Jirky Macka, se zotavuje doma po zdařilé operaci. --Strojnický expert Václav Štěpánek oslavil 12. října "75". Blahopřejeme! /Tel. 239-6269/. --Ing. Charles Mullner se s rodinou přestěhoval z Goderich do Chatham, Ont. --Klinický psycholog Jan Klinka, Ph.D. má úspěchy ve Viktorii, BC. Tel. /604/ 721-3086. --MU-Dr. Mike Havlas s paní Vivian z Lakefield, Ont. ztrávil příjemnou dovolenou u Lake Tahoe, USA. --V. Rechner nám připomněl, že 22. 11. tomu bude už rok, co v NSR náhle zemřel Kamil Běhounek, průkopník české jazzové hudby. 68 Publishers vydávají knihu jeho vzpomínek. --Známý cukrář Miroslav Toman a paní Jiřina Kubánková nám poslali pozdravy z Hamburku a z Londýna. Koncem t.m. budou mít ve Viktorii hosta nad jiné vzácnějšího: paní Aničku Kvapilovou z Norska. --Přesná adresa úřadu Vysokého komisaře pro uprchlíky v Bělehradu je: Office of the UNHCR, Hon. Representative, c/o UNIC, P.O. Box 157, Belgrade, Yugoslavia. V poslední době je možné žádat v Jugoslávii o pol. azyl a emigrovat do Kanady. --Nové Divadlo dává 8., 9. a 10. 11. v 8 večer v Adelaide Court Theatre, 57 Adelaide East, komedii "Jen o chlup"; 25. 11. v 7:30 večer v č. 2026 Yonge operetu "Netopýr". Info: 368-0420 nebo 363-7686. --Bulletin Nového Divadla prozradil, že v polovině listopadu slaví dr. Josef Čermák, Q.C., své 60. narozeniny. --Marie Klečková sklízí úspěchy ve hře "Portret of a Spy" v Toronto Workshop Theatre, 12 Alexander St. --do 11. 11. --Na kanadské TV jsou vidět v těchto dnech: Tomáš Mašek, Bohouš Máca a Ferda Čulík. --I letos uspořádá Vlasta Brankovská zimní tenisovou školu. Info: 653-4942. --Naši v Calgary pořádají Svatovácl. zábavu 20. 10. a Mikulášskou nadílku 9. 12. Kurzy češtiny pro mládež vedou A. Zouňková /251-2172/ a D. Schorníková /271-7935/. --Ota Hora se domnívá, že nedávná prohlášení prez. Reagana týkající se porobených zemí vých. a střední Evropy nám dávají příležitost, abychom promyšleně a soustavně vedli boj za osvobození všech komunisty porobených národů. --Velen Fanderlík, starosta čs. skautů ve světě, vydal další číslo skautské "Stopy", v kterém dokazuje, že skauting v českých zemích začal před 70ti lety. "Stopa" vychází už 35 let! -- Info. o Bazaru Dámského odboru podá J. Jelinowiczová 636-8138. --Kan. Červeny Kříž hledá tyto osoby: G. Drobného, DOB 12. 4. 14., K. Kunčického DOB 1930 a J. Azaltoviče, DOB 11. 5. 01. --Moravsko-slovácké Hody jsou v hale sv. Václava 3. 11. v 8 večer. Kroje vítány. --Vlad. Cícha je redaktorem "Zpravodaje" ve Vancouveru. --Poslední číslo "Čs. Sokola v zahraničí" má 44 stran zajímavého materiálu. Rediguje Jan Waldauf, adm. vede Otta Stehlík.

Red Star Over Prague

Frantisek August and David Rees

Tuto právě vyšlou unikátní knihu o naší okupované vlasti lze objednat mez. bank. poukazem na US 10:50 na adrese: CDUP, c/o FCP News Agency, 38 Tregunter Rd., London SW10 9LQ, England. Doporučujeme.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.I.U.
Senior Representative

Tel. 232 1620

66 Aberfoyle Dr., Suite 400
West of Wellington Subway Station.

Toronto Ont.
M8X 2W4

NEPOKOJNÝ DUCH /Pravdivý příběh./

V Anglii-severně od města Newcastle upon Tyne a jižně od hranic Skotska-na pobřeží Severního moře rozprostírá se okres Northcumberland. Je to velice drsný kraj, kde zpěněné vlny Severního moře věčně buší do chudých kamenných rybářských osad a vichřice se bez ustání prohání po krajině. Během Druhé světové války bylo v této oblasti vybudováno několik vojenských letišť, z nichž zvláště jména jako R.A. F. Eshott, R.A. F. Boulmer a R.A. F. Acklington vykouzlí záblesk v očích mnohého leteckého veterána. Většina těchto základen se věnovala cvičení stíhacích taktik s letouny Spitfire a Tempest.

V roce 1944 byl jsem jako Spitfire pilot posádkou v Eshottu a občas též na letišti Boulmer. Mimo časté střelby anebo cvičné vrhání bomb, proháněli jsme se nízko nad střechami, mezi stromy, pod dráty - v divoké imitaci "low level" přepadů. Čas od času náš program byl zpestřen náhlým německým vetřelcem a z toho důvodu byly naše velkorážné kulometry vždy připraveny k palbě. Ale i za normálního programu o vážné nehody nebyla nouze. Jestliže někdo udělal ze Spitfira hromádku bezcenného plechu-obyčejně se to zapilo v seržantské anebo důstojnické jídelně a byl konec. Když se jednoho dne anglický pilot nevrátil se svým Spitfirem z cvičného letu, dohadovali jsme se jaksi o jeho osudu, ale jinak nic. Druhého dne nás odstartovala celá letka Spitfirů a dali jsme se do hledání, ale po našem kolegovi nebylo ani stopy. Jako když se-doslova-pod ním země slehla.. Podle nepřesných informací soudili jsme, že zmizel někde poblíž Cheviot Hills na západ od města Alnwick a tam také jsme neúnavně kroužili v beznadějném pokusu nešťastného pilota najít. Za války však život běží zrychleně a každý nový den přináší nové věci. Brzo se na ztracené letadlo jaksi zapomnělo a každý si hleděl svých vlastních problémů. Většina nás pilotů se brzo rozešla k různým operačním perutím do všech koutů Anglie-a krutá válka pokračovala dál.

Utekla řada let. Válka skončila a já se vrátil do Československa a do civilu. Tak zvaná "únorová revoluce" nás opět vyburcovala ze snění a než jsem si uvědomil, co se vůbec děje-byl jsem zase zpátky na anglickém ostrově a brzo na to znovu v letecké uniformě. A tak-po osmi letech-jakoby se mezitím nic nestalo-pokračoval jsem v létání ze základny Acklington-v těsném sousedství letišť Eshott a Boulmer. Ovšem byla to doba mnohem klidnější a každý se spíš zajímal, kde je příští výstava pejsků anebo jaký program máme na neděli.. Televize v této části Anglie ještě neexistovala a tak naše veškeré kulturní dění se točilo kolem rádia a místních novin. Když jsem tak jednoho dne seděl v hluboké klubovce před krbem a listoval v místních novinách, zaujal mne najednou článek o jistých nepřírozených událostech mezi vesnicí Alnwick a Chaviot Hills. Jsou tam rozsáhlé bažiny, od kterých prý jsou v noci slyšet různé strašidelné zvuky, poskakující světélka a čert ví co všechno. Obyvatelstvo se shodovalo v tom, že se zdá, jakoby nějaký letec skučel a volal, že chce být slušně pohřben. Toto se opakovalo téměř každou noc a v takové míře, že většina lidí žijících v okolí, chodila spát s husí kůží po těle-pokud vůbec mohla spát.. Moje první reakce nebyla nijak zvláštní. O všelijaké duchaření nebyla v poválečné době nouze a létající talíře byly hlášeny takřka s přesnou pravidelností. Přiložil jsem poleno do krbu a celé věci nevěnoval celkem valnou pozornost. Avšak nepokojný duch bývalého pilota pokračoval v terorizování místního obyvatelstva svým nářkem a skučením v okolí močálů-nemluvě o strašidelných barevných světýlkách poskakujících v noční mlze. Obyvatelstvo už toho všeho mělo až nad hlavu a poslalo petici ministerstvu letectva do Londýna se žádostí, aby se tato věc důkladně vyšetřila a pokud možno rozluštila. Ministerstvo-podezíraje časté vichřice, noční mlhy a vybičované nervy některých obyvatel-zdráhalo se napřed jakékoliv akce. Poslalo na místo delegaci "odborníků", kteří nemohli zjistit nic "pozemského". Asi tak v tomto stádiu zvýšil jsem svůj zájem o celou záležitost.

V mém osobním záznamu letů, který podrobně registruje všechny moje minulé lety-vyhledal jsem si datum, kdy jsme nezvěstného tenkrát marně před osmi léty hledali. V paměti se mi dokonce vrátilo i jméno pilota a seriové číslo Spitfira, se kterým jsem v té době sám často létal. Mezitím-bludná duše pokračovala ve svých nočních návštěvách našeho okolí a v rybářských hospůdkách se místo dobrodružství na moři mluvilo skoro výhradně o nepokojné duši letce v nedalekých močálech.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ Výroční večírek Sva-
zu letců svobodného Československa se konal v Ná-
rodním domě v Londýně /v Anglii/ v sobotu 6. října
Sešlo se asi 50 býv. příslušníků RAF, včetně několi-
ka manželek a odrostlých dětí. Přijel i mjr. Nailor

Pilot Bob Velvarský v červnu 1950 jako člen 54. britské perutě na R.A.F. letišti Odiham, nedaleko Basingstoke, u tryskového letadla VAMPIRE Mk.5. Tato peruť se jako první specializovala na "demonstration flying" a na akrobacii ve formacích, jako jedna z prvních na světě. Peruť přeletěla ve formaci Atlantik oběma směry a předváděla v Kanadě a v USA. V 50. letech u ní sloužil také F/O Maršik. /Kdo ví, co se s ním stalo?/

Zdalo se, že skoro každý v tom má jakousi osobní zkušenost. Konečně po spoustě protestů přijela skupina techniků, poslaná ministerstvem. Přestože celou záležitost nebrali nijak vážně, dali se s pomocí všelijakých přístrojů a detektorů kovu do práce - a - ejhle! Na jednom místě se ručičky přístrojů div nelámaly, naznačující neobyčejně velkou hromádku kovových předmětů. Na místo přijel jeřáb a různá jiná vozidla a pomůcky. Výsledek byl ten, že zanedlouho vytáhli z hloubky několika metrů Spitfira, v jehož sedadle byla dosud připoutána kostra nezvěstného pilota. Porovnal jsem seriové číslo Spitfira se záznamem v knize mých letů a nebylo nejmenších pochyb, o koho se jedná. Pozůstatky pilota byly s patřičnou vojenskou poutou pohřbeny na hřbitově v Morpeth. Osm let uteklo od jeho smrti-ale lépe pozdě, než nikdy! V bažinách mezi vesnicí Alnwick a úpatím kopců zvaných Cheviot Hills--nastal klid a pokoj! Často sice dříve skučela meluzína dál anebo se mlhy valily z místa na místo, ale na tyto věci byl každý zvyklý od narození a nemělo to vůbec co dělat se žalostným pláčem a poskakováním světýlek. Okres Northcumberland si zhluboka odychl a jenom strašidelné povídky po nějaký čas kolovaly v různých zapadlých hospůdkách při půllitrech anglického "bittru" a kolem útulných krbů. A co já?? Ptáte se, jestli věřím v duchy? - Nevím!.. Budu o tom uvažovat.. B. Velvarský. /Poznámka: Kapitola je z dosud neuveřejněných rukopisů "Povídky z války"./

Základní data o autorovi: Bohuslav /Bob/ Velvarský se narodil 22. září 1921 ve Strašicích u Rokycan, od r. 1937 v Baťově Škole ve Zlíně. Tam se stal členem Masarykovy Let. Ligy a jeho instruktorem byl Mil. Vejražka. Šel do zahraničí přes Rakousko, ale byl Gestapem chyten a poslán do pracovního tábora v Říši. Utekł a přešel Alpy do Jugoslávie. Další zastávky: Syrie, Palestína, Tobruk, let. výcvik v Kanadě, pilotem u 313. čs. stíhací peruti. Vlastní 9 vál. vyznamenání. Žije v Surrey.

O vojácích

Všem kanonýrům čs. zahraničních jednotek 2. světové války veselý svátek sv. Barbory /4. prosince/ přeje Jan Fráňa, t.č. na Kanárských ostrovech. --Plk. gšt. K.P. s vděčností vzpomíná na svého přítele gen. Ejema, který byl po válce vojenským velitelem Prahy. Tvrdí se o něm, že v r. 1918 sám s kulometem vyhnal Maďary z Lučence. --Co se stalo s Aloisem Jirouškem, který údajně bojoval ve svazku britské 8. armády v sev. Africe? V létě r. 1948 byl v uprchl. táboře v záp. Německu. --Jaromír Pícka, statečný voják a dlouholetý vězeň čs. komunistů v 50. letech, zemřel doma 19.3.84. --Foto aspirantů z r. 1941: Kolařík byl popraven nacisty za heydrichiádu, Fr. Šrámek padl u Dunkirku. Bachánek, Tkaňovský a Čulík žili v Praze. Kdo ví něco o ostatních aspirantech? --Kpt. Em. Voska, který pomohl TGM v USA za 1. války, byl po únoru 48 čs. komunisty vězněn. Kdo ví něco o jeho osudech? --Přítel hledá Martina Čagánka z Nedakonice a z Dakaru. --Ve franc. tankové divizi gen. Leclerka sloužili a padli poblíž Belfortu v listopadu 1944 tři naši: Ivan Matoušek, por. Ivan Španiel a npor. Vladimír Hornof. Ivan byl synem známého českého sochaře a malíře Otakara Španiela. --Major Antonín Bartoš z Lanžhota byl za 2. světové války v Anglii vycvičen jako parašutista a shozen na Moravě 13. dubna 1944. Velel tříčlenné skupině, v níž byli také šifrant Jiří Štokman a telegrafista Čestmír Šíkola. Poslali do Londýna na 800 depeší a podařilo se jim přežít. /Major Bartoš byl v Tvrdonicích Gestapem obklíčen, ale nevzdal se; prostřílel se z obklíčení a unikl. / --Red. J. Josten nám poslal kopii svědectví plzeňského kaplana A. Doležala o posledních hodinách života gen. H. Píky, který byl čs. komunisty zavražděn 21.6.49. --Hledáme někoho, kdo v Torontě znal gen. Sklenovského-Bosého. --Nový předseda Čs. nár. rady americké dr. Rozbořil, sloužil za války v armádě v Anglii. --Red. Josten se domnívá, že S. Berton v článku o gen. Prchalovi střílí zaujatě na Beneše; s článkem nesouhlasí.

Po těžkém zranění na Dukle v r. 1944 se hrdina Sovětského svazu major J. Buršík - dnes exulant v Anglii - zotavoval s jinými zraněnými bojovníky v polním lazaretu na území Polska. Snímek je z archivu K. Hermana z Austrálie. Major J. Buršík je uprostřed. Zajímá nás, kdo jsou ti 4 další muži a co se s nimi stalo. Kdo si to pamatuje po 40ti letech?

Změnu poznáte, až když budete platit účet za topení!

Utratíte příliš mnoho v zimě za otop? Možná, že máte izolované podkroví, ale nemáte izolovaný sklep. Vaše dveře a okna nemají možná těsnění, proto vás topení stojí příliš mnoho. Energy, Mines and Resources Canada vám poradí, jak udělat něco, abyste v zimě ušetřili. Teď je pro to vhodná doba.

Pomůžeme vám s izolací
Správná izolace a těsnění je způsob jak zaručeně ušetřit peníze - možná až 40% z vašich výdajů na otop. Zavolejte HEATLINE o radu odborníků, kteří vám řeknou, jakým způsobem a jakého materiálu máte použít, záro-

veň vám poradí, jak získat podporu Canadian Home Insulation Program (CHIP), která činí až \$500. Žádosti mohou být pro všechny domy, které byly dokončeny před 1. zářím 1977. (1. lednem 1977 v Novém Skotsku a na Ostrovu prince Eduarda)

Můžete si to udělat sami nebo najmout firmu.

Někteří lidé dají přednost svépomoci, ale jestliže si pozvete firmu dávejte pozor, aby byla zaregistrovaná v Canadian General Standards Board (CGSB).

Call toll free/Composez sans frais
HEATLINE/THERMOPHONE
1-800-267-9563

BRITISH COLUMBIA/COLOMBIE-BRITANNIQUE
112-800-267-9563

Energy, Mines and
Resources Canada

Energie, Mines et
Ressources Canada

Canada

Na schůzích mnoha krajaných organizací i mezi jednotlivci se v poslední době diskutuje otázka, co budou dělat tzv. "upravení", až je Kanada zbaví kanadského státního občanství a bude je považovat jen za občany ČSSR - loyální, poslušné a informující čs. komunistický režim v Praze. Na schůzi ve Vancouveru se proti úpravě vztahů drázně vyslovili B. Velvarský a dr. J. Macek.

Národopisná skupina Sokola Los Angeles za vedení J. Jakla je dnes chloubou krajané Ameriky. Vystoupila během zahajovacích ceremonií nedávných Olympijských her a účastní se krajaných festivalů po celé Kalifornii. Začátkem června byla tato taneční skupina zlatým hřebem programu úspěšného krajaného pikniku, který zorganizoval red. Jožka Pejskar za pomoci V. Neumanna, předsedy odbočky Čs. národní rady americké v San Diegu. Piknik se konal ve Fallbrook a účastnil se ho letos také vydavatel "Kanadských Listů", v doprovodu red. dr. Přemysla Tůmy z Los Angeles. Bylo radostné potkat se s přáteli a vidět tuto znamenitou taneční skupinu v akci. Její členové jsou z druhé a třetí naší krajané generace. Jak by bylo pěkné, kdybychom my v Torontě viděli podobný zájem a elán. A tady jsme zas s apelem na naši veřejnost, aby podporovala naši taneční skupinu Masaryk Dancers, kterou vede Janet Szamuhelová-Gregorová.

Tato skupina zahajuje v těchto dnech svou novou sezonu a nacvičuje novou serii českých, moravských a slovenských lidových tanců. Přijme každého zájemce, který nemá obě nohy levé a je starší 17ti let. Moc to nestojí a každý se nejen pobaví, ale i osvěží. Je to mnohem lepší způsob, jak být fit, než běhat kolem městských bloků nebo v parku. Návky jsou každou středu večer od 7:30 do 10 hod. v hale Osady sv. Václava. Členský příspěvek je 8.10. Všechny informace poskytne český nebo anglicky Janet Szamuhelová-Gregorová na tel. číslo 255-0840. Posílená torontská skupina "Masaryk Dancers" bude moci směle soutěžit i se skupinou našich krajanů z Kalifornie. Jen škoda, že ten Fallbrook není blíž...! MJ

*****

JEDNOU VĚTOU Tradiční oběd našich montreálských seniorů bude v Piazza Tomasso 8.12. --Josef a Anna Havlíkovi se usadili v Rossland, BC. --14.10 oslavila torontská kat. osada sv. Václava 20. výročí posvěcení svého kostela. --"Masaryk Dancers" vystoupili s úspěchem během Culturama '84 v Mississauga. --V č. 2318 Lakeshore Blvd. W. ordinují 2 krajanští lékaři: MUDr. Dana Eisnerová 252-1414 a MUDr. Jindřich Jelínek 252-1414. --Major kan. armády Jerry Kasanda oslavil 26.9. již 36. výročí obtížného přechodu přes kopce. --Jan Trávníček, 9 Strandhill Rd., Scarborough, Ont. M1J 3A8, má na skladě 42 barevných obrazů gen. M. R. Štefánika a 45 barevných obrazů dr. E. Beneše. Zájemci mu mohou napsat. Velké obrazy jsou z pozůstalosti p. Dojálka z Winnipegu.

ZLOČINY A VINÍCI

VILEM HEJL

Už čtyři roky se hromadí zprávy o násilnostech, přepadech a únosch. Když v květnu 1978 odcházel Ivan Medek od výslechu na Státní bezpečnosti v Bartolomějské ulici, doprovodil ho vyslyšající důstojník až na roh a nabídl mu, že ho odvezou domů. Medek odmítl, v zácpě ale u chodníku zabrzdl osobní vůz, v něm sedící muži vrhli Ivana Medka dovnitř, spoutali ho a zavázali mu oči. Po hodině jízdy ho vysadili kdesi v lese, snali mu pouta, rozvázali oči, a pak ho omráčili prudkou ranou na žaludek; když se Medek probíral, zjistil, že je u Nového Strašecí.

Zanedlouho se totéž stalo s Bohumilem Doležalem a cosi podobného prožil ing. Rudolf Battěk. Oběma případy byly i ženy, aktivní signatářky Charty 77 - Zdena Tomínová, nedávno Zina Freundová. Z dokumentů, vydaných Výborem na obranu nespravedlivě stíhaných, se ve světle vi o brutálních výslechových metodách, použitých proti Karlu Soukupovi a Vlastimilu Třešňákoví, abych uvedl jen několik z mnoha případů. A okolnosti smrti ing. Přemysla Coufala v Bratislavě plně opodstatňují domněnku, že byl zavražděn.

Nevyhnutelně vyvstává několik otázek. Především - jak je to možné? Těžko si představit, že několik strážníků nebo poručíků se do takové jednoznačně nezákonné činnosti pustí bez příkazu, pokynu nebo alespoň vědomí svých nadřízených na velitelstvích, správách a přímo ministerstvu vnitra. A i kdybychom připustili tuto možnost, pak se tam na nejvyšších místech museli o zmíněných událostech brzy dovědět. Bezpečnost přece pravidelně vypracovává situační zprávy a pokud snad o Medkově, Battěkově nebo Coufalově případu nebyla zmínka v nich, pak zcela určitě byly významnější četné ohlasy v monitorovaných zahraničních rozhlasových stanic a v přehledu zahraničního tisku. O nevědomosti tedy nelze dost dobře mluvit, všechny tyto případy měly širokou publicitu a staly se předmětem mnoha intervencí řady západních státníků, o nichž v Praze prostě nemohou nevědět.

A druhá stránka věci - kdo tohle všechno provádí a proč? Platí tady tak mechanicky staré formule, že rozkaz je rozkaz a že es-tébákům nezbyvá, než jej splnit, ačkoliv vědí, že je nezákonný? Ledacos pochopíme srovnáním s poměry v nejbrutálnějších obdobích komunistického režimu, v první polovině padesátých let. U pověstného Státního soudu tenkrát působil soudce dr. Jůna, který otevřeně upozornil na skutečnost, že doznání vyšetřovanců byla vynucena násilím. Dr. Jůna musel od soudu odejít, nic víc se ale nestalo. Podobně odmítali spolupráci

na inscenovaných procesech doktoři Ritt, Pelhřimovský, Řehák a Prášek. Věc skončila jejich odvoláním od Státního soudu; nijak nebyli nuceni se na nezákonnostech podílet.

A jiný příklad. O poměrech v improvizované věznici na zámku v Kolodějích máme podrobná svědectví několika tamních vězňů, mimo jiných též Artura Londona a Gustáva Husáka. Do služby v Kolodějích byla poslána pečlivě vybraná jednotka zvlášť prokádaných a předem vyškolených lidových milic. Všichni sice samozřejmě věřili, že Husák, London i další vyšetřovanci jsou vlezláci, několik z nich však odmítalo způsob, jakým se s vězni v Kolodějích zacházelo. Zdůrazňují, že se to stalo v Kolodějích v roce 1951 a že celá akce byla na začátku utajena i před většinou velitelů Státní bezpečnosti, žili šlo o úkol mimořádné důležitosti, sledovaný z nejvyšších míst. Přesto se s těmi několika milicionáři, kritizujícími kolodějské brutální metody nestalo nic horšího, než že je poslali škrabat brambory do kuchyně a po několika měsících se prostě vrátili na svoje staré civilní pracoviště.

Nikdy se nic natrvalo úplně neutajilo a je tedy jenom otázkou času, kdy promluví svědkové a budou zveřejněny dokumenty o poměrech ve Státní bezpečnosti koncem sedmdesátých a začátkem osmdesátých let. Když se ve veřejnosti v osmašedesátém roce dovídala o padesátých letech, zjišťovala, že ani za těch nejkru-tějších poměrů nezanikala individuální odpovědnost a že jisté úkoly byly svěřovány jenom jistým lidem, vybraných pro jejich - v uvozovkách - "charakterové" vlastnosti. Je samozřejmě nesporné, že nezákonnost a zvléště patřičný rys komunistické diktatury, to však nic nemění na individuální odpovědnosti za konkrétní činy. Tak se posléze veřejnost dozvěděla, že tragickou smrt Jarosefa Toufara z Či-choště zavinili nejenom režim, ale také naprosto určitě jestěbák Ladislav Mácha, zatímco jiní jestébáci sice sloužili stejnému režimu jako on, neměli však na rukou krev a na svědomí životy. A podobně dneska je za smrtí Přemysla Coufala nějaký stejný konkrétní viník a neméně konkrétní osoby se propůjčily k tuctům dalších protizákonných činů. O vnitřním mechanismu komunistického režimu a jeho "úderné přes-čí", jak si sama předzdvíhá Esté-bé, už dávno víme tolik, abychom mohli říci, že takové zločiny se nepáchají na rozkaz nebo pod nátlakem, ale zpravidla dobrovolně a velice ochotně.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel: (416) 925-0557

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRRSP
- RHOSP
- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme vyšší úroky na vkladech než banky!
Výhodné podmínky na půjčky!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny - Pondělí a pátek 10.00 - 19.00; úterý až čtvrtek 10.00 - 17.00.

OPERACE JOSTEN

Zvoní telefon. Je 1,15 po půlnoci. Že-
na zvedne sluchátko u postele. Nikdo se
nehledá. Totéž se opakuje ve 2,15 a opět
ve 3,15... Nad takovou pravidelností je
třeba se zamyslet. Vysvětlení je na snadě.
Minulý týden Lord Home otevřel první
reprisu naší výstavy sovětské invaze Čes-
koslovenska a Praha mně tak dává vědět,
že studená válka, jinými slovy válka ner-
vů, pokračuje. Co bylo před tím? Vypu-
štěný vzduch z pneumatik mého vozu.
Barvou polité dveře Domu čs. svobodně-
ho tisku na Holland Road a nabourané
dveře garáže...

Serie telefonátů se opakovaly, někdy
ve dne, jindy v noci, a vždy, kdykoliv
jsme přišli s něčím novým, co se Praze ne-
hodilo. Těžko říci, kdo měl pevnější ner-
vy. Jeden náš účetní se jmenoval Hodáč
a podrobnosti, jak skončil v Praze, se vy-
trvaly čtenář dočte v jedné kapitole knihy
od Josefa Frolíka. Jiný se jmenoval Vese-
lý. Člověk se chybami učí a tak jsem se
na něho informoval na příslušném úřadě.
Dostal jsem tento pokyn: »Zavolejte ho
ze čtvrtého patra do přízemí v domě, kde
máte redakci, dejte mu týdenní plat
a řekněte mu, že nahoru už nesmí.« Pan
Veselý vzal bankovky, neřekl ani A ani B
a vytratil se. Doslovně. Pak zase telefon;
tentokrát neznámý hlas mě varoval: »Ne-
přestánete-li se svým psaním, tak vás za-
střelím.« Hovor se opakoval a já byl při-
praven. Bavití jsme se tak dlouho, než
před telefonní budkou, odkud neznámý
volal, zastavilo policejní auto. Zdálo se, že
šlo o blázna. Byl tedy vyšetřován psychi-
atry a než se vyšetřování skončilo, blázen
se ztratil. Musil to být blázen, protože se
vrátil do Prahy!

Za nějaký čas jsem letěl na symposium
Českého slova do Švýcar. Mluvil jsem tam
o tom, jak se dělá exilový tisk (tehdy
jsme vydávali nejen anglické zpravodajství
FCI, ale i týdeník Čechoslovák v zahrani-
čí), tiskli jsme i různé politické publikace
(některé v mnoha jazycích), pořádali
výstavy (např. politických karikatur; ta
rozhovořila i Chruščeva a byla instalována
ve třech světadílech), sovětské invaze z r.
1968 (ta šla Praze i Moskvě na nervy) a
vůbec... Na tom symposiu mně doslova
vyznával lásku jakýsi pan Marák, činov-
ník v řadě exilových organizací, který
mně poctil i tím, že seděl vedle mne u
večeře. Budiž. Druhý den jsem se vrátil
do Londýna a bylo zle. Doktoři si se
mnou delší dobu nevěděli rady a než
přišli věci na kloub, měl jsem za sebou
dvanáct kratších nebo delších pohybů v
nemocnici. Abych neměl dlouhou chvíli,
pan Marák mně poslal - ale už z Brna -
knížku, nazvanou "Klub mrtvých sinů",
kam zařadil můj celostránkový portrét
s poznámkou, že "pracuji jako agent
s většinou západních zpravodajských slu-
žeb". S jistou dávkou humoru k tomu
daru připojil poznámku, že kdybych chtěl
více exemplářů, je to možno zařadit. Bo-
hužel zapomněl připojit zpáteční adresu,
ale bylo by to bývalo stejně málo platné,
protože, podle zpráv z domova, sam brzo
nato záhadně onemocněl a patrně se ne-
těšil tak dobře lékařské péči jako já,
protože už není.

Záznam o těchto skutečnostech se ob-
jevil jak ve zpravodajství amerického
Kongresu tak i britského parlamentu. To
snad vedlo k tomu, že se mně na jisté
podrobnosti vyptával můj známý posla-
nec. Stalo se to po návratu ze Švýcar,
kde se sešel s jednou Brňankou, která
pracovala v jisté chemicko-farmaceutické
laboratoři kdesi u Brna. Poslali ji na misi
do zahraničí a ona zvolila svobodu. Tomu
poslanec vyprávěla, že se domů vyrábí
prášek, který možno dát nežádoucím
návštěvníkům např. v hotelu do vyčiště-
ných bot nebo v zahraničí nepřijemnému
novinářů do kapsy. Prášek se pak vstřebá
kůží do krevního oběhu a je s to způsobit
obdobovanému značnou nepříjemnost,
jako třeba mně.

Že žít někdy píše detektivky, napoví
snad tato další příhoda.

Byl jsem opět na periodické prohlídce
v nemocnici a čekání, až na mne přijde
řada, jsem si krátil čtením novin. Bylo to
tuším 24. ledna 1975, když mě na první
stránce Timesu zaujal interview s býva-
lým pracovníkem zahraniční rozvědky Jo-
sefem Frolíkem. Tam jsem přišel na větu:
»Měli jsme dva plány na likvidaci exilové-
ho novináře Jostena, ale těch jsme se mu-
seli vzdát.«

Frolík už byl tehdy delší dobu emig-
rantem a nemohu mu proto mít za zlé, že
nevěděl, proč jsem ten interview četl prá-

vě v nemocnici. Na konci článku byla
poznámka, že tento zpravodajec vydá o
svých zkušenostech knihu u londýnského
nakladatele Coopera. Tak jsme si pro-
střednictvím toho nakladatele začali psát.
Když jsme se po čase sešli ve Washingtonu
(to jsem už já s ním měl interview pro
anglickou televizi), tak jsme si měli moc a
moc co povídat.

Nu, v té knize je kapitola, která má
název "OPERACE JOSTEN". Je tedy na
čase, abych dal slovo Josefu Frolíkovi.
Sluší snad jen dodat, že kniha vyšla i čes-
ky pod názvem "Špión vypovídá", ale z té
knihy právě zmíněná kapitola jaksi vy-
padla. Aby čtenáři o nic nepřišli, rozhodl
se Magazin Frolíkovo svědectví česky pře-
tlučmočit. Ono vlastně nemá cenu takové
věci taut, vždyť se o tom také zmiňuje
s jistými podrobnostmi Frolíkův kolega
František August v knize, která se právě
tiskne, a tuším, že se bude jmenovat "Ru-
dá hvězda nad Prahou". Píše v ní, že
měli dva plány:

a) "otrávit" mě bakteriemi, které způso-
bují torální obrnu, a nebo
b) dát do auta pod kobereček skleněnou
ampulku s prudce jedovatým plynem,
kterou řidič rozslápně a je hned usmrcen.
(Tomu by bylo možno říkat "lehká smrt",
ale smrt je smrt...)

Ti, kteří to navrhovali v politbyru,
hlavně Fierlinger a Novotný, mne už pře-
dešli. JOSEF JOSTEN

Na počest dr. Jána Papánka a jeho 88. narozenin, které slaví
dne 24. října, přinášíme dokumentární fotografii z oslavy
28. X. na Capitol Hill ve Washingtonu v roce 1982. Zleva:
dr. Ján Papánek, starosta města New Yorku K. Koch, člen před-
sednictva Rady svob. Československa Vavro Ryšavý, senátor
Thurmond a plk. gšt. M. Kašpar-Pátý. Tyto vzpomínkové cemo-
nie na půdě amerického kongresu staly se již každoroční
zvyklostí. Slavnostním řečníkem loňského roku byl dřívější
americký velvyslanec v Praze a dnešní poradce prezidenta
Reagana Wm. Matlock. Kdo promluví letos zatím nevíme.

VÝZVA 28. ŘÍJNA:

Základem lidské svobody a politické samostatnosti je charakter
obyvatelstva státu, v němž většina lidu o ně bojuje den co den
tvořivou prací, která slouží veřejnosti.

Ideou Československa, jako samostatného státu, byla služba obča-
nům jako celku a služba jednotlivci, aby mohl rozhodovati o vlast-
ním osudu.

Národy a státy se udržují jen zachováním ideí, z nichž se zrodily.
Češi a Slováci ve staré vlasti ztratili svobodu pracovati pro
sebe a právo rozhodovati o své osobní a státní budoucnosti.

Dnes jsou tu jen Češi a Slováci za hranicemi, kteří mají osobní
a politickou svobodu rozhodovati svou osobní prací o svém vlast-
ním životě a o budoucnosti svých dětí.

Každý 28. říjen je pro nás výzvou usilovat každodenní soutěživou
prací na volném trhu světa o lepší službu veřejnosti.

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

Bude vás zajímat

V Riverside v Kalifornii žije statečný muž, který měl možnost se zbrání v ruce bojovat za ideály TGM, slovenský rodák, Jaroslav Gajdoš. Po jeho boku je Američanka našeho původu-vlastně narozená v Texasu z 3.krajanské generace. Jaroslav Gajdoš byl jako kapitán-letec členem 1.čs.stíhacího pluku Zvolenského; létal na strojích La-5 a IL-II. Jako člen II.Čs.paradesantní brigády bojoval ve Slovenském národním povstání. Po únoru 48 odešel do záp.Německa a stal se jedním z prvních dobrovolníků čs.strážních útvarů v rámci americké armády, za velení kpt.R.Černého. Pak přešel k americkému letectvu a měl příležitost bojovat na Koreji a ve Vietnamu.

Vojenská kariéra inž.Jana Fráni se utvářela poněkud jinak.. Narodil se v Brně,kde v r.1925 maturoval.Měl dva strýce v Králově Poli,Ferdinanda a Richarda-oba u policie. Když mu byl rok,zemřel mu otec a strýc Ferdinand se stal jeho poručíkem. Tento snímek inž.Frani přinášíme na počest jeho 77.narozenin,kterých se dožije 31.12.t.r. Fotografie ho zachycuje v Agde, v táboře čs.divize, dne 15.března 1940,jako 2-eme cannonier.Odtamtud se dostal do Dakaru,kde sloužil u 6.koloniálního dělostřeleckého pluku. Nosil tehdy tropickou přílbou s velkou kotvou,což byl odznak všech franc.koloniálních jednotek. Kariéru v čs.zahr.vojsku začal jako podporučík a působil hlavně jako zpravodajský důstojník. Po válce zůstal v severní Africe. Pomáhal jako technický poradce při produkcích několika filmů ze Sahary. Po řadu let žije na Kanárských ostrovech,které miluje pro mírné klima a příjemné prostředí. Letos se rozjel autem přes Portugalsko,Španělsko a Itálii do Rakouska,kde se účastnil tržny k 100.výročí smrti dr.Miroslava Tyrše v Oetzu.Potkal se tam se s.Provazníkovou a ve Francii s br.L.Mílečem.

Z událostí v Československu

V Praze vyšla kniha Jar.Holzkněhta o Jar.Ježkovi. Citát:"V době již silně vzrušené,před odchodem do ciziny,byli Voskovec,Werich a Ježek pozváni do Janečkovy továrny,aby tu předvedli něco ze svého repertoáru. A když Ježek začal na přivezeném klavíru pochod "Proti větru",zahřměl náhle z tisíců hrdel přítomných dělníků refrén "Když nás půjdou miliony,všichni proti větru." Vydal Horizont. --"Hlas Revoluce"přinesl v květnu článek o plk.Karlu Čapkovi. Narodil se 23.7.92 v Olešnici na Moravě a něm.okupace ho zastihla jako velitele 43.p.pluku v Brně. Jako člen Obrany národa a voj.velitel jižní Moravy byl Gestapem zatčen a 30.9.41 v Brně popraven.Článek napsala MUDr.Růžena Pánková.--V podniku SEM-PRA v Hradci Kr.stávkovalo 400 Vietnamců.-- Čs.policie věnuje malou pozornost možným stížnostem na výtržnosti Kubánců. Ve veřejných dopravních prostředcích a v restauracích odmítají platit. Gangy Kubánců na některých sídlištích v Praze se věnují nočnímu vykrádání sklepů.--Rostou problémy se zaměstnáním absolventů vysokých škol.Nejhorší to je s tlumočníky a s filozofy.--P.Hečko se sestrou Julií a skupinou Knockout koncertovali v Afganistánu.--Moskevský "padrone mafioso" Černěnků udělil G.Husákovi řád "Hrdina Sov.svazu".--Po konfrontaci šesti mladých lidí s policií v Kuněticích u Pardubic byli všichni odsouzeni za výtržnosti do vězení.--Čs.delegace navštívila po 40ti letech Osvětim.--Populární zpěvák Milan Chladil zemřel náhle v Praze. Bylo mu 56 let.--Množí se hlasy,aby z Pečkárný bylo vytvořeno museum odboje. Úřaduje tam čs.ministerstvo zahr.obchodu.--Genpor.F.Šádek navštívil s delegací Normandii.--Zpráva,že Jar.Seifert,83,dostal Nobelovu cenu,udivila.

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

Alois Rechtořík:"Slovo o mladosti",hrst veršovaných vzpomínek,sbírku vydal v Torontě autorův vnuk Rudolf Navrátil, 214-21 Eccleston Dr.,Toronto,Ont.M4A 1K4.Cena výtisku \$5. 59 stran.--Dialog Gutleutstr.13,6000 Frankfurt/M.1,W.G.nabízí reprinty "Svědectví" 1956-1969 za DM 198. Kniha"Čapkové očima rodiny" je za US \$8. Dialog má také 21 programů Video,včetně filmů s V.Buriánem.--P.Pastrňák z Vídne má zástupce v USA. Adresa:Vlad.Strejček,1580 Madison St.,Oakland,CA 94612,USA. Má nové přehledy knih na skladě.--Skoro všechny Foglarovy knihy má vyd.D.Str 3,Max Wöner Str.31,8000 München 50,W.Germany.--P.R.Magocsi:"The Rusyn-Ukrainians of Czechoslovakia",94 stran,US \$9:75, Obj.na:CR RC,355 Delano Place,Fairview,NJ 07022,USA.--Dr.T.Procházka:"The Second Republic",231 stran,vyd.Columbia Un.Press.--R.E.Dunbar:"Women in Resistance and in Holocaust",330 stran,US \$29:95.Vyd.Greenwood Press.--"Kampf,Widerstand,Verfolgung",654 stran,vyd.Seliger-Archiv,Stuttgart,dokumentace o boji sudetoněm.sociálních demokratů proti Hitlerovi. Cena v Kanadě: \$23.Adr.v red.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Významný kulturní pracovník našeho exilu,Antonín Vlach,se dne 4.10. v Hamburku dožil "79".Posíláme mu upřímné blahopřání.--Došlé pozdravy:Jana Rotterová-Withed ze Švédska /měla radost,že v Mississauga máme WALLENBERG Rd.!!/, prof.R.Luža z Floridy,Součkoví z Mnichova,Jan Kuncíř s paní,pí Marie Hodková a Věra z Camdenu,Maine,Josef Roub z Münster,NSR,dr.Jar.Strnad ze Švýcar. Jar.Škarda z Monte Carla a 18 čs.skautek a skautek z mez.tábora v NSR.--Fr.Vankan hledá Michala Makariána.--Papež Jan Pavel II.navštívil českou kolej Nepomucenem a měl český projev k 100.výročí založení ústavu. /Plně znění projevu pošleme vážným zájemcům zdarma./--Dp.Karel Skalický oslavil v Římě "50". Rediguje "Studie".Dr.Ant.Kratochvíl měl "60",Jaroslav Kusý "65".--"Hlas národa" z Chicaga přinesl několik pozoruhodných článků:"45 Čs.nár.sdružení v Kanadě"z pera dr.M.Vituly, cestopisy Jindřicha Nermutě z Tasmánie/navštívil Kanadu a USA/, "Martin Hrabík 80" z pera P.Kociána, "Vzpomínka na rodný Žamberk"z pera T.B.Hlubučka.--Jste-li ve Vermontu, navštivte nejen BENES INN v Burlingtonu,ale i včelaře Karla Mráze v Middlebury/tel.388-2995/.--V Arlingtonu,Va.zemřel náhle Jaromír Zástěra,54,od VOA.--Luděk Stránský zemřel 10.10.1950.--V redakci bulletinu "The Voice of Auschwitz Survivors" jsou m.j.Lilly Kopecká a Erich Kulka.--Ivo Z. z Prahy použil k úletu do Rakouska motorizovaného draka.--V Denii ve Španělsku roste krajanská kolonie.Skandinávií zastupuje vydavatel "Severských Listů" Jan Stránský.--Profesor Vaněk,který žije v Praze,se dosud nevyjádřil k pamětem,které napsal něm.krim.komisař Pannwitz,hlavní vyšetřoval atentát na Heydricha.--Ing. Josef Grégr oslavil v USA "75".--Pěvkyně Dagmar White/dcera gen.Dasticha/ a kapelník M.Lebeda účinkovali na SVU koncertu v New Yorku,na počest B.Smetany.--Od r.67 do 82 požádalo v Rakousku o azyl 18.500 čs.občanů.--Od 1.ledna bude v USA péčí Ant.Bartoše vycházet "Americké Slovo".--Čelista prof.Fr.Smetana koncertoval v Richmondu,Va.na závěr své hudební kariéry.--Chadimovi žijí ve Standertonu,JAR.--Zd.Hubálek v Bad Nauheim,NSR.--Roman Seidler,býv.hráč hokeje za Slezan Opava,požádal o azyl v Itálii.--Zd.a Evelyn Pražákoví dostali v Clevelandu"Řád sv.Václava".--List"Našinec",vycházející v JAR,napsal, že Švcarsko odmítá azyl čs.občanům,zejména na letištích v Curychu a v Ženevě.--Poslední číslo "Práva Lidu" /3-84/žádá Prahu o propuštění R.Battěka,což žádá i Socialistická Internacionála.--Pí Olga Neversilová z Curycha přijede na kongres SVU v Torontě.--Alexandr Dolinay s paní /z Filadelfie/cestovali po sev.Africe.--V Hannoveru zemřel dr.I. Kazanskij.--Ing.L.A.Krátký napsal knihu"Habeant sua fata".--Rafael Kubelík měl velký úspěch v Londýně.--Dr.Anděl z Prahy uspořádal výstavu mod.českých knih v Clevelandu,asi 300 děl.

B. SÝKORA FRUIT TREE NURSERY

R.R. #1, STONEY CREEK, ONT L8G 3X4

NO. 20 HWY 8 HIGHLAND RD E.

ZASAŽTE OVOCNÉ STROMY NYNÍ!

Zákrsky-polozákrsky jabloni, hrušni; třešně,višně.

švestky,broskve,merwky,nectarin,ořechy-lískové ořechy. Stromky a keře rybízu,angreštu. Vinná réva,jahody a maliny. Okrasné stromy a keře. Živé ploty. Colorado smrky a rakouské jedle.

VOLEJTE:

TELEPHONE (416) 692-4623

GEORGE J. B. DANES, B.A

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659